

Pondelok 12. septembra 2016

Text: 2Kr 4, 18 – 37

¹⁸Keď chlapec vyrástol, vybral sa jedného dňa k otcovi k žencom. ¹⁹Tu sa začal žalovať svojmu otcovi: Hlava moja, hlava moja! Ten rozkázal svojmu sluhovi: Odnies ho matke. ²⁰Keď ho vzal a priviedol k matke, sedel jej až do poludnia na kolenách, potom zomrel. ²¹Vtedy vyšla hore, položila ho na lôžko Božieho muža, zavrela a odišla. ²²Zavolala si muža a povedala: Pošli mi, prosím, jedného zo sluhov a nejakú oslicu. Pobežím za Božím mužom a potom sa vrátim. ²³Ale on sa opýtal: Prečo ideš za ním? Dnes nie je ani novmesiac ani sviatočný deň odpočinku. Odvetila: Buď na pokoji! ²⁴Keď osedlala oslicu, prikázala svojmu sluhovi: Žeň a vykroč! Kvôli mne jazdu nezdržuj, iba keď ti poviem. ²⁵Nato sa pobrala a prišla k Božiemu mužovi na vrch Karmel. Keď ju Boží muž zhliadol zďaleka, povedal svojmu sluhovi Gécházímu: Pozri, to je tá Šúnémčanka! ²⁶Nože jej pobehni v ústrety a opýtaj sa jej: Dobre sa máš? Dobre sa má tvoj muž? Dobre sa má tvoje dieťa? Odpovedala: Dobre. ²⁷Keď prišla na vrch k Božiemu mužovi, objala mu nohy. Vtom priskočil Géchází, aby ju odsotil. Ale Boží muž povedal: Daj jej pokoj, lebo má zarmútenú dušu. Hospodin to však skryl predom mnou a neoznámil mi nič. ²⁸Nato sa ozvala: Či som si pýtala syna od teba, pane môj? Či som ti nepravala: Nerob mi márne nádeje? ²⁹Vtedy rozkázal Gécházímu: Opáš si bedrá, vezmi si do ruky moju palicu a choď! Keď niekoho stretneš, nepozdrav ho! Keď teba niekto pozdraví, neodpovedaj! Moju palicu polož chlapcovi na tvár. ³⁰Chlappcova matka však povedala: Akože žije Hospodin a akože ty žiješ, nespustím sa ťa. ³¹Géchází ich predišiel a položil palicu chlapcovi na tvár. Neozval sa však ani hlások, nebolo známky života. Vrátil sa teda jemu v ústrety a povedal mu: Chlapec sa neprebral. ³²Potom vošiel do domu Elízeus. A hľa, dieťa ležalo na jeho posteli mŕtve. ³³Keď vošiel, zavrel za sebou a za ním dvere a modlil sa k Hospodinovi. ³⁴Potom vystúpil hore, ľahol si na dieťa, priložil si ústa na jeho ústa, oči na jeho oči a dlane na jeho dlane. Keď sa k nemu skláňal, telo dieťaťa sa za hrialo. ³⁵Potom znovu vstal, chodil sem-tam po dome, vystúpil hore a sklonil sa k nemu. Zrazu chlapec sedemkrát kýchol. Potom otvoril oči. ³⁶Vtedy Elízeus zavolał Gécházího a rozkázal mu: Zavolaj tú Šúnémčanku! Zavolał ju, a keď prišla k nemu, povedal: Vezmi si syna! ³⁷Keď vstúpila, padla mu k nohám a poklonila sa mu až po zem. Potom si vzala syna a vyšla.

Piesne: ES č. 150, 498

Zamyslenie nad Božím slovom:

Príbeh hovorí o ťažkej skúške, ktorou prechádza žena Šúnémčanka. So svojím manželom boli v pokročilom veku, mali všetko, čo potrebovali, boli materiálne zabezpečení. Jediné, čo im chýbalo, bolo dieťaťko. Denne sa presviedčame o tom – a aj pri týchto manželoch to vidíme, že mať dieťa nie je samozrejmosť. Je to Božia milosť a Božie dielo pri nás. Pán Boh napokon požeňnal tento manželský pár synom, ako im predpovedal Elízeus. Radosť z dieťaťa prežívali a z neho sa tešili až do chvíle, kým sa chlapec nezačal sťažovať na bolesti hlavy; napokon zomrel v náručí svojej matky. Čo je ťažšie, ako keď rodič pozerá na bezduché telo svojho dieťaťa? Šúnémčanka nechala svoje dieťa a išla za Elízeom – Božím služobníkom – na vrch Karmel a hľadala u neho pomoc. Elízeus v modlitbách prosí Boha a Jeho mocou jej syn ožije. Tam, kde sa život vytráca, kde mizne všetka nádej, tam Boh pôsobí a otvára novú budúcnosť, prináša nový život. Boh zasahuje cez Elízeu, svojho služobníka. Takéto vzkriesenie nastáva v rôznych oblastiach, v našich zboroch, v rodinách. Kde sa život vytráca, tam Boh prináša nový život. Na Veľký piatok sa život Pána Ježiša končí. Všetci si mysleli, že je po všetkom. Ježišovo vzkriesenie v nedeľné ráno však ukazuje, že Ježiš víťazí nad smrťou, ktorá nad Ním už viac nepanuje. Amen.

Modlitba:

Otče náš nebeský, Ty si Pomocník a Záchranca, ktorý stojí pri nás aj v najťažších chvíľach. Tam, kde už niet inej cesty, Ty máš pre nás východisko a cestu. Daj, Pane, aby sme Ti dôverovali a u Teba pomoc vždy hľadali. Amen.

Mgr. Martin Škarupa, zborový farár v CZ ECAV Hanušovce nad Topľou (ŠZS)